

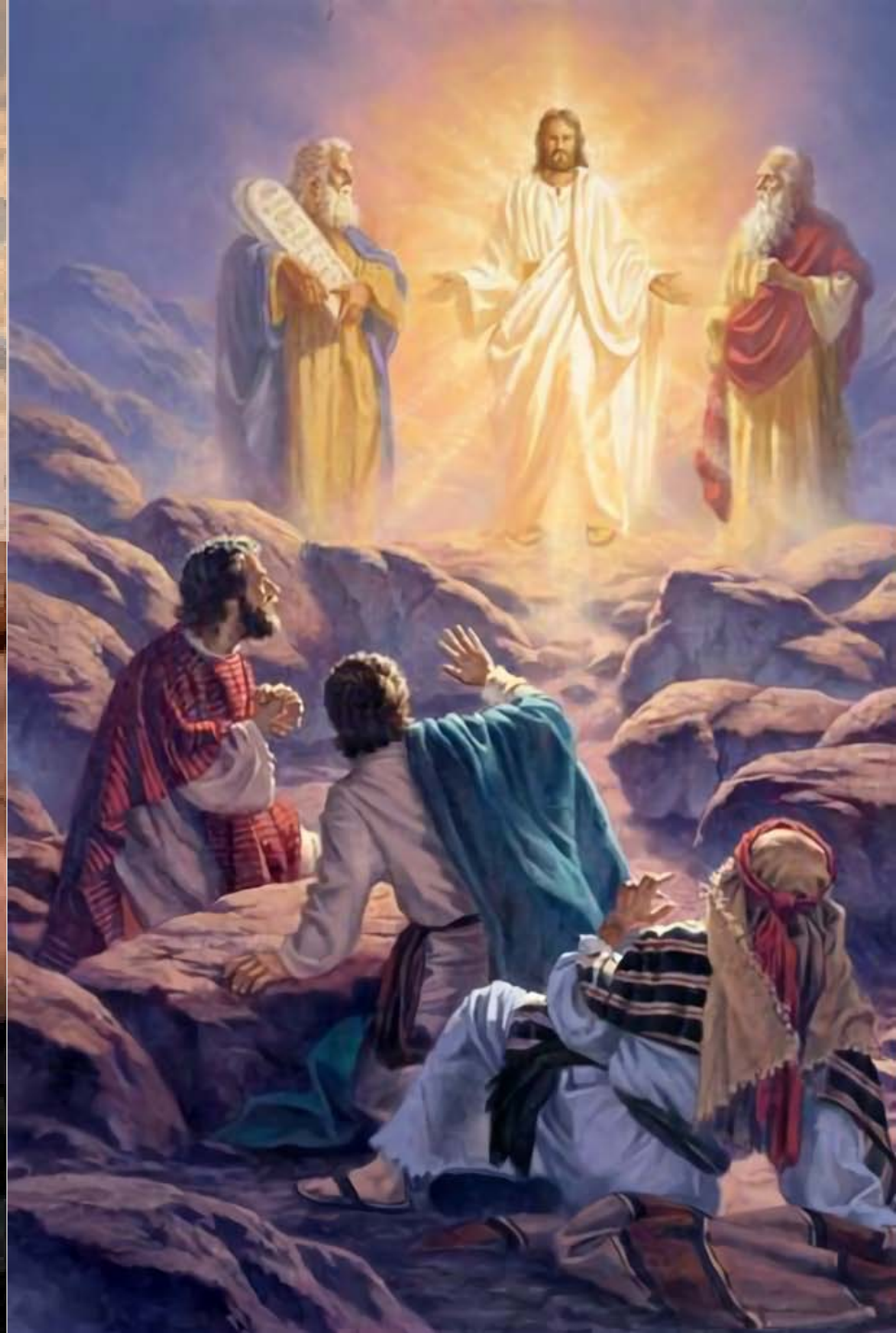

PUTEREA MĂRTURIEI PERSONALE

Studiul 2 pentru 11 iulie 2020

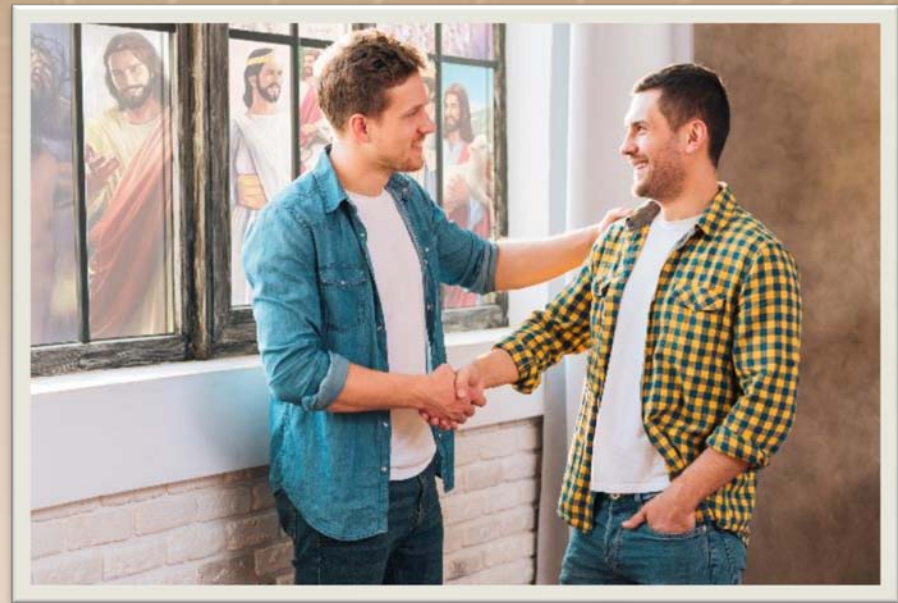
„Căci noi nu putem
să nu vorbim
despre ce am văzut
și am auzit.”

(Faptele apostolilor
4:20)

Ce este mărturia personală?

Înseamnă a împărtăși cu alții ce a făcut Isus în viața noastră, cum ne-a transformat. A povesti despre harul uimitor al lui Dumnezeu și despre cât de recunoscători suntem pentru mântuirea pe care ni-o oferă. Vorbește despre cât de mult mă iubește Isus și cât de mult Îl

✔ **Mărturia îndrăcitului.**

➡ **Un martor neașteptat.**

✔ **Mărturia Mariei.**

➡ **O mărturie debordantă.**

✔ **Mărturia lui Petru și Ioan.**

➡ **O tăcere imposibilă.**

✔ **Mărturia lui Pavel.**

➡ **O convertire zilnică.**

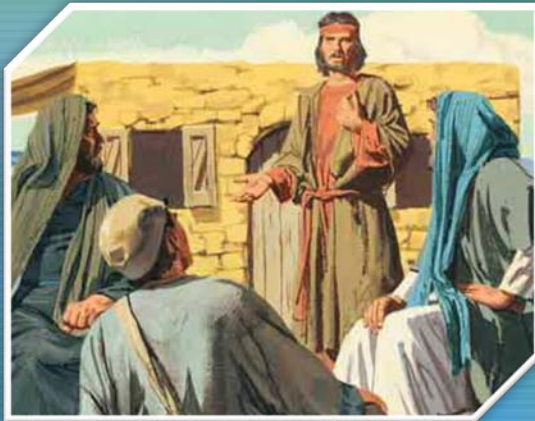
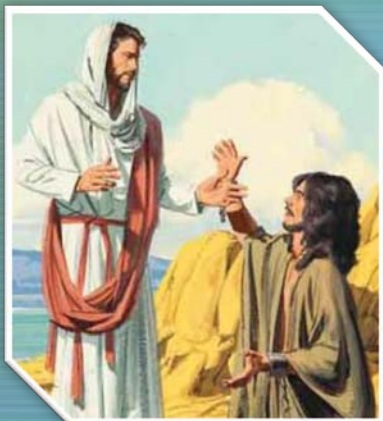
➡ **O mărturie personală puternică.**

UN MARTOR NEAȘTEPTAT

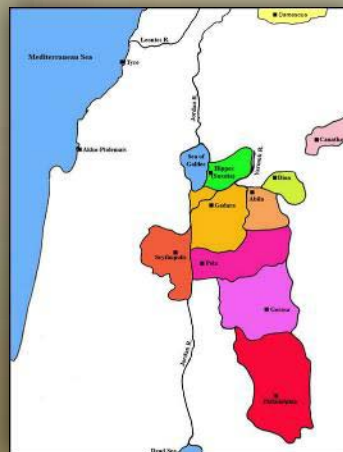
„El a plecat și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau.” (Marcu 5:20)

Decapole a fost o ligă de zece orașe din apropierea Mării Galileii, unite printr-o cultură greco-romană (non-evreiască).

Când Isus a ajuns la locul respectiv, singurul care l-a primit a fost un demoniac violent, pe care Isus l-a eliberat de demonii care îl chinuia.

În urma mărturiei sale, luni mai târziu, o mulțime mare s-a adunat pentru a-L asculta personal pe Isus (Marcu 8:1-10).

Restaurat fizic, mental, emoțional și spiritual, fostul demoniac a dorit să rămână de partea lui Isus.

Dar Isus l-a ales ca primul său misionar. Misiunea lui a fost simplă: să spună ce a făcut Isus cu el.

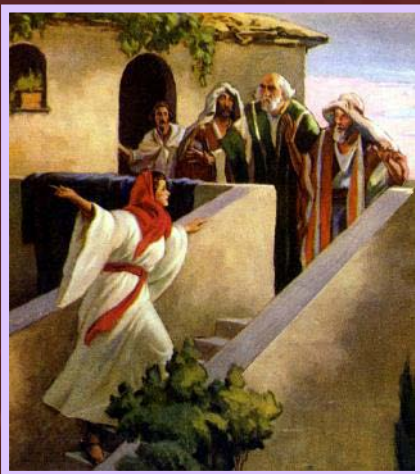
O BUCURIE DEBORDANTĂ

„Ea s-a dus și a dat de știre celor ce fuseseră împreună cu El, care plângeau și se tânguiau.” (Marcu 16:10)

Pentru Maria, duminica de Paști a fost o schimbare de la tristețe la bucurie, de la plâns la râset, de la disperare la speranță.

Întâlnirea cu Iisus a copleșit-o. Nu se putea opri din alergat ca să ajungă mai repede și să spună tuturor vestea cea bună.

După ce l-am întâlnit pe Iisus, și noi trebuie să alergăm pentru a împărtăși experiența noastră, deoarece veștile bune vin pentru a fi împărtășite.

Totuși, nimeni nu a crezut-o (Marcu 16:11). Nici noi nu trebuie să fim surprinși dacă alții nu acceptă imediat cuvintele noastre. Cu timpul, toți au crezut-o!

O TĂCERE IMPOSIBILĂ

„căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit” (Fapte 4:20)

Transformarea apostolilor a fost atât de radicală, încât chiar și dușmanii lor au recunoscut că au fost alături de Isus (Fapte 4:13).

Petru

De la autosuficiență

La dependență de Hristos

Ioan

De la fiul tunetului

La ucenicul iubirii

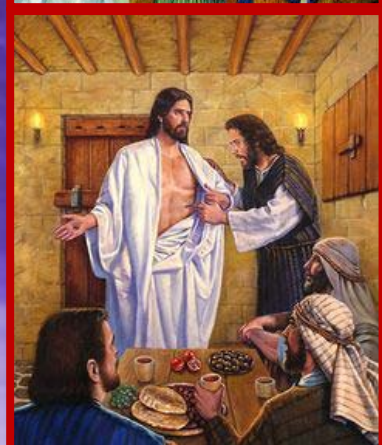
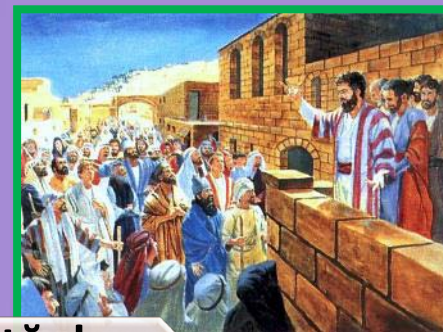
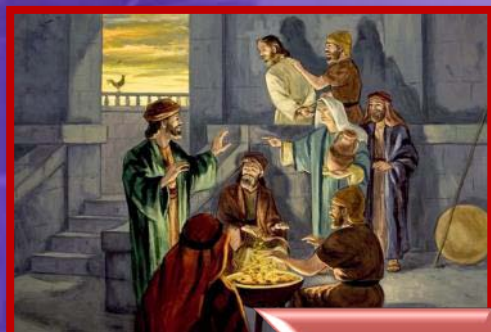
Toma

De la neîncrezător

La încrezător

Fiecare a avut o experiență diferită, o mărturie particulară pe care nu a putut să nu o transmită.

Ca și ei, atunci când suntem transformați de Isus, nu putem înceta să-l împărtășim, chiar și în mijlocul dificultăților.

O CONVERTIRE ZILNICĂ

„Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.” (Galateni 2:20)

Convertirea lui Pavel este una dintre cele mai spectaculoase convertiri. Viziunea despre Isus înviat a adus o schimbare radicală în viața sa.

Dar când și-a dat mărturia, nu a vorbit doar despre cum a fost și cât de mult s-a schimbat. El a vorbit și despre tot ceea ce Dumnezeu a continuat să facă în viața sa, deoarece convertirea lui a fost zilnică: „mor zilnic” (1 Corinteni 15:31 BTF).

A mărturisi nu înseamnă a vorbi despre noi, ci despre Dumnezeu, despre iertarea păcatelor noastre, despre binecuvântările Sale zilnice, despre harul Său infinit, despre dragostea Sa veșnică ... (Ps. 103:3; Plâng. 3:23; Ioan 1:16; Ier. 31:3).

„Și Agripa a zis lui Pavel: „Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!”” (Fapte 26:28)

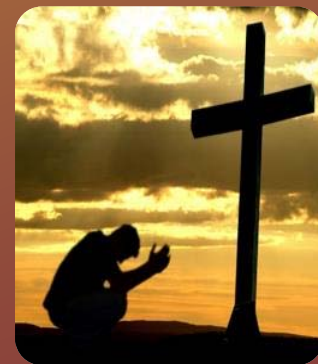
O MĂRTURIE PERSONALĂ PUTERNICĂ

Irod Agrippa II a fost crescut la Roma sub protecția împăratului Claudius. Când i s-a atribuit principatul Calcis și supravegherea templului din Ierusalim, s-a arătat poporului ca un adept fidel al obiceiurilor evreiești.

Pavel a tratat acest guvernator sceptic cu multă bunătate, mulțumindu-i pentru oportunitatea de a-și da mărturia personală înaintea sa.

Când a fost întrerupt, Paul a decis să facă un apel personal prințului: „Crezi?” (v. 27).

A spune ce a făcut Dumnezeu în viața noastră are un impact puternic asupra celorlalți. Le putem arăta ce înseamnă să-L cunoaștem pe Isus și să fim răscumparați prin sângele său și să-i conducem la predare.

„Este nevoie de misionari atât **acasă**, cât **și** în **străinătate**. Chiar în preajma **noastră** lucrarea este în mod ciudat **neglijată** de **către mulți**. **Toți** cei care au gustat „Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu **și** puterile veacului viitor” (Evrei 6, 5) au de **făcut** o lucrare pentru cei din casele lor **și** pentru cei din **vecinătatea** lor. Evanghelia mântuirii trebuie **proclamată** celor din jur. Fiecare om care a **simțit** puterea de convertire a lui Dumnezeu devine, într-un anumit sens, misionar. El are prieteni **cărora** le poate vorbi despre dragostea lui Dumnezeu. El poate spune în **biserică** ce este Domnul pentru el, un Mântuitor personal, iar **mărturia dată** cu simplitate poate face mai mult bine decât cel mai elocvent discurs.”

E.G.W. (Sfaturi pentru sănătate, pag. 33)